

Tõlkige järgnev katkend Charitoni romaani *Chaireas ja Kallirhoe* 5. raamatust eesti keelde ning kommenteerige kõiki tekstis esinevaid isiku-, koha-, mütoloogilisi jms. nimesid ja või mõisteid. Tõlge võiks olla proosavormis, võimalikult originaalilähedane, samas hästi loetav ja arusaadav. Palume lisada ka kõik allikad, mida oma tõlke ja kommentaari tegemiseks kasutasite.

2. [6] ...ἤδη δὲ καὶ Διονύσιος πλησίον ἐγένετο Βαβυλῶνος καὶ ἡ φήμη προκατελάμβανε τὴν πόλιν, ἀπαγγέλλουσα πᾶσιν ὅτι παραγίνεται γυνή, κάλλος οὐκ ἀνθρώπινον ἀλλὰ τι θεῖον, ὅποιαν ἐπὶ γῆς ἄλλην ἤλιος οὐχ ὄρα· φύσει δὲ ἐστὶ τὸ βάρβαρον γυναιμανές, ὥστε πᾶσα οἰκία καὶ πᾶς στενωπὸς ἐπεπλήρωτο τῆς δόξης: ἀνέβαινε δὲ ἡ φήμη μέχρις αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, ὥστε καὶ ἤρετο Ἀρταξάτην τὸν εὐνοῦχον εἰ πάρεστιν ἡ Μιλησία.

[7] Διονύσιον δὲ καὶ πάλαι μὲν ἐλύπει τὸ περιβόητον τῆς γυναικὸς (οὐ γὰρ εἶχε ἀσφάλειαν), ἐπεὶ δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἔμελλεν εἰσιέναι, τότε ἤδη καὶ μᾶλλον ἐνεπίμπρατο, στενάξας δὲ ἔφη πρὸς ἑαυτὸν „οὐκέτι ταῦτα Μίλητός ἐστι, Διονύσιε, ἡ σὴ πόλις· κάκει δὲ τοὺς ἐπιβουλεύοντας ἐφυλάττου. [8] Τολμηρὲ καὶ τοῦ μέλλοντος ἀπροόρατε, εἰς Βαβυλῶνα Καλλιρρόην ἄγεις, ὅπου Μιθριδάται τοσοῦτοι; Μενέλαος ἐν τῇ σῶφρονι Σπάρτῃ τὴν Ἑλένην οὐκ ἐτήρησεν, ἀλλὰ παρηυδοκίμησε καὶ βασιλέα βάρβαρος ποιμήν· πολλοὶ Πάριδες ἐν Πέρσαις. Οὐχ ὄρας τοὺς κινδύνους, οὐ τὰ προοίμια; πόλεις ἡμῖν ἀπαντῶσι καὶ θεραπεύουσι σατράπαι. [9] Σοβαρῶτερά γε γέγονεν ἤδη, καὶ οὐπω βασιλεὺς ἐώρακεν αὐτήν. Μία τοίνυν σωτηρίας ἐλπίς διακλέψαι τὴν γυναῖκα· φυλαχθήσεται γὰρ, ἂν δυνηθῆ λαθεῖν.“ Ταῦτα λογισάμενος ἵππου μὲν ἐπέβη, τὴν δὲ Καλλιρρόην εἶασεν ἐπὶ τῆς ἀρμαμάξης καὶ συνεκάλυψε τὴν σκηνήν. Τάχα δ' ἂν καὶ προυχώρησεν, ὅπερ ἠθέλεν, εἰ μὴ συνέβη τι τοιοῦτον.

3. Ἦκον παρὰ Στάτειραν, τὴν γυναῖκα τὴν βασιλέως τῶν ἐνδοξοτάτων Περσῶν αἰ γυναῖκες καὶ τις εἶπεν ἐξ αὐτῶν „ὦ δέσποινα, γύναιον Ἑλληνικὸν ἐπιστρατεύεται ταῖς ἡμετέραις οἰκίαις, ἅς καὶ πάλαι μὲν πάντες ἐθαύμαζον ἐπὶ τῷ κάλλει, κινδυνεύει δὲ ἐφ' ἡμῶν ἡ δόξα τῶν Περσίδων γυναικῶν καταλυθῆναι. Φέρον οὖν σκεψώμεθα πῶς μὴ παρευδοκιμηθῶμεν ὑπὸ τῆς ξένης.“

[2] Ἐγέλασεν ἡ βασίλισσα ἀπιστοῦσα τῇ φήμῃ, ἅμα δὲ εἶπεν „ἀλαζόνες εἰσὶν Ἕλληνες καὶ πτωχοὶ καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ μικρὰ θαυμάζουσι μεγάλως. Οὕτως φημίζουσι Καλλιρρόην καλὴν ὡς καὶ Διονύσιον πλούσιον. Μία τοίνυν ἐξ ἡμῶν, ἐπειδὴν εἰσὶν, φανήτω μετ' αὐτῆς, ἵνα ἀποσβέσῃ τὴν πενιχρὰν τε καὶ [3] δούλην.“